

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

31

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

LEES IN DIT NUMMER
twee volledige tekenverhalen :

SIKORSKY
door J. GRATON

TANTE ZENOBIE
door MARECH

CAMPING

VAN alle mogelijkheden om met vakantie te gaan, vind ik persoonlijk het kamperen de plezantste. Dan is men meester van zijn tijd. Dan kan men rustig een hoekje zoeken om zijn tent op te slaan, niet ver van een beek, dicht bij een bos en ook niet te ver van een boerderij of een dorp.

Leven in de vrije natuur is het heerlijkste wat men in de zomermaanden kan doen. Zelf instaan voor eten en drinken, en dan spelen naar hartelust in de bossen, in de bergen, in het water. Bestaat er iets heerlijker?

En wanneer men dan 's avonds moe gespeeld een kampvuur aanlegt, op een gitaar tokkelt, of een mond- of trekharmonika bovenhaalt. en oude volkswijsjes speelt, dan kan men zo heerlijk dromen bij het staren naar de vlammen en voor het slapen gaan luisteren naar de stilte van het dal...

Van al de kampen die ik reeds heb meegemaakt, heb ik na al die jaren een minstens even mooie herrinnering bewaard als van het bezoeken van talrijke grote steden in de vier hoeken van Europa.

Indien je de kans hebt te kamperen, geniet er dan ten volle van, en wie nog nooit heeft gekampeerd, mag de eerstvolgende gelegenheid niet laten voorbij gaan om die heerlijke sensatie van het vrije leven in de vrije natuur te genieten!

Kuifje

Onder ons!

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB TE ST LAUREINS-BERCHEM

JAN BILLENS, Hallestraat, 7, Sint Laureins-Berchem heeft in zijn gemeente een nieuwe Kuifje's klub gesticht, met name « De Vrolijke Rakkers ». Jongens die lid willen worden van deze klub moeten dertien á vijftien jaar oud zijn, katoliek en schrijven in het Nederlands. De klub zal zich bezighouden met het ruilen van punten, postzegels, voetbalspelen en het ondernemen van trektochten.

De Postbode wordt verwacht

Walter Berwouts, Zwijnaardesteenweg, 467, Gent, *zou willen korresponderen. Hij is vijftien jaar en houdt van aardrijkskunde, film en de natuur.*

Vera Metdepenninghen, Sassevaartstraat, 6, Gent, *zou graag briefwisselen met een meisje van zeventien jaar, uit Frankrijk, Italië of Belgisch Congo. Vera houdt van opera, lektuur en sport. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Frans.*

Jozef Snoeckx, Appolostraat, 195, Berchem-Antwerpen *houdt veel van sport, film, lektuur en moderne muziek. Hij verzamelt ook kleine beeldjes. Jozef is zestien jaar oud en zou graag korresponderen in het Nederlands, Engels of Frans.*

KUIFJE AAN ZEE

NEEM DEEL AAN DE SPELEN DIE WIJ ORGANISEREN AAN DE VLAAMSE KUST IN SAMENWERKING MET DE FIRMA'S N.S.U. EN HURET. ZATERDAG, 3 AUGUSTUS, ZIJN WIJ TE NIEUWPOORT, MAANDAG, 5 AUGUSTUS TE WESTENDE, DINSDAG 6 AUGUSTUS TE DUINBERGEN. VERGEET DEZE AFSPRAKEN NIET!

ONZE FOTOPRIJSVRAAG

... blijft geldig tot 31 oogst! Zend ons je beste vakantiefoto en vergeet niet op de keerzijde je naam, ouderdom en adres te vermelden. Er zijn mooie prijzen: een Voigtländertoestel (waarde 2.250 F.), tien Gevaboxtoestellen, vijftien rollfilms, enz... aangeboden door de firma Gevaert. Veel geluk!

Onze vrienden wanen zich veilig maar eensklaps zien ze het spoor van de bandieten en krijgen achterdocht...

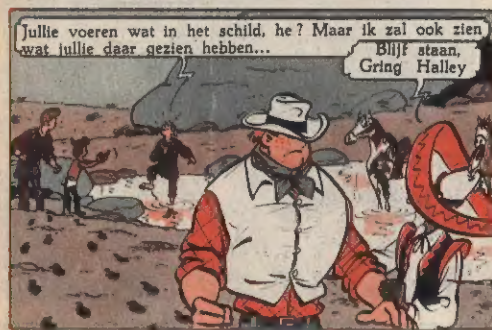

(Wordt voortgezet.)

BADEN POWELL

BADEN-POWELL is luitenant bij het 13ᵉ Huzaren dat in Indië gekantoneerd is. Na een verblijf in Engeland, om te genezen van malariakoorts, komt hij terug en verneemt dat zijn regiment de aanvallen van de Afghanen moet afweren...

(Wordt voortgezet..

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

SPEEL MET ONS MEE

DE TOVERSLANG

DIT is de oplossing van vorige week. Je hebt ze natuurlijk gevonden en je kon ook de boodschap lezen : KUIFJE GROET U.

Volg de punten van 1 naar 2, van 2 naar 3, enz., tot 56 en dan krijg je een volledige tekening.

ONMOGELIJK

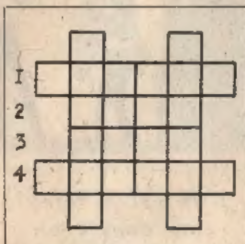
Dokter : U moet zich voortaan van alle hoofdarbeid onthouden.
Patient : Onmogelijk, dokter, ik ben haarkapper.

Mopje ingezonden door Freddy Rotthier, Kruisbeke.

DE RUIT

DIT is een heel makkelijk kruiswoordraadsel. Zelfs de kleinsten kunnen het oplossen. Van links naar rechts (dus horizontaal) en van boven naar onder (of vertikaal) moet je **dezelfde woorden** invullen.

1. Olifantenoppasser, geleider van olifanten.
2. Kleur.
3. Inboorling uit een land van Noord Europa.
4. Europese hoofdstad.

DE SCHOT EN DE AMERIKAAN

EEN Amerikaan bezocht Schotland en een Schot leidde hem rond.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S KLUB

— Dat is een mooie lokomotief, zei de Schot.

— Mogelijk, maar wij hebben duizenden zulke lokomotieven, antwoordde de Amerikaan.

— Kijk, dat is een heel mooi gebouw, zei de Schot een weinig later.

— Wij hebben zo miljoenen gebouwen, antwoordde de Amerikaan.

— Ben je daar wel zeker van ?

— Heel zeker !

— Arme man... het is een gekkenhuis !

Mopje ingezonden door Bieke van den Bergh.

ONZE TEST

ZOU JE EEN GOED OFFICIER ZIJN ?

WANNEER men als kind reeds autoritair is en zijn wil doordrijft, heeft men kans een goed militair te worden... zo zegt men althans ! Wij geloven daar geen sikkepit van want wie soldaat wordt weet, dat hij in de eerste plaats moet leren gehoorzamen !

	Ja	Neen
1. — Hou je van oorlogsverhalen ?	......	......
2. — Speel je graag « oorlogje » en voel je er iets voor de militaire groet te brengen ?	......	......
3. — Volg je met geestdrift een troepenparade ?		
4. — Volg je de raad van je oversten steeds op ?	......	......
5. — Weet je dat je éérst moet leren gehoorzamen en daarna pas bevelen kan ?	......	......
6. — Kwijt je je gewetensvol van de taak die je opgedragen wordt ?	......	......
7. — Mag men je een zekere verantwoordelijkheid op de schouders leggen ?	......	......
8. — Kan je de bevelen zonder diskusie of tegenstribbelen uitvoeren ?	......	......
9. — Heb je interesse voor strategie ?	......	......
10. — Zou je graag een van de grote veldheren zoals Alexander de Grote, Julius Cesar, enz., gevolgd hebben ?	......	......
11. — Heb je plichtsgevoel ?	......	......
12. — Kan je vroeg opstaan, ben je stipt, dapper en loyaal? (Een punt voor ieder JA.)		
13. — Zou je graag naar een Kadettenschool gaan ?	......	......
14. — Ben je fier als men je over je vaderland spreekt ?	......	......
15. — Heb je eerbied voor de uniform en weet je dat je je steeds waardig moet tonen ze te dragen ?	......	......
Totaal (op 20 punten)	......	......

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST !

De magie van het SPOOR

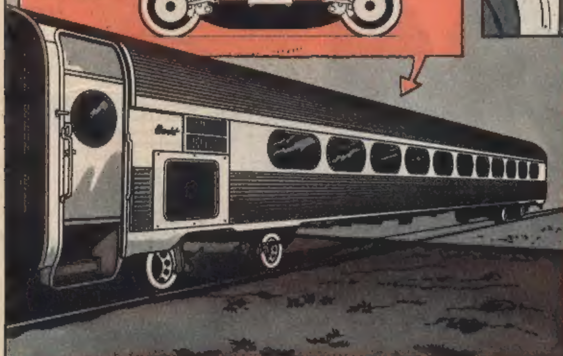
KOMFORT

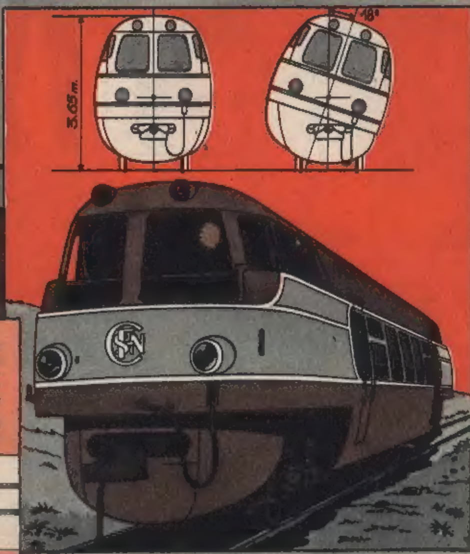
« JE ziet de rotsen, Californië of de Far West zoals je hen nooit te voren hebt gezien », zo kondigen de grote Amerikaanse spoorwegmaatschappijen het in grote letters aan. De Amerikaanse spoorwegen moeten het opnemen tegen auto's en vliegtuigen en zetten daarom hun beste beentje voor, om het de reizigers zo aangenaam mogelijk te maken. In de sneltreinen vind je een salonwagen, een bar- en een slaapwagen, radio's, dactylo's, een kapsalon en een rooksalon en ten slotte de « visa-dome » of « observation-car ». Deze laatste is een wagen met grote glazen koepel die je bereikt langs een kleine trap. In de koepel zie je het landschap voorbijglijden en ontdek je het vanuit een ongewone gezichtshoek. De treinen met een « observation-car » zijn zeer in trek in de Verenigde Staten. Ook Canada heeft ze ingelegd en weldra zullen ze ook in Frankrijk rijden.

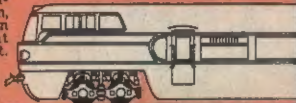
DE PIONEER III is een Amerikaanse wagen in roestvrij staal, is 3,50 m hoog, 25,90 m lang en weegt 23.70 ton. Het is een ultralichte wagon want hij weegt slechts een derde van een klassieke Amerikaanse wagon. Dit resultaat werd bereikt door het gebruik van ultralicht materiaal voor het geraamte en plastic voor het binnenwerk. De bogies met pneumatische suspensie zijn gloednieuw en wegen minder dan drie ton. De wielen hebben slechts 76 cm diameter en dragen ieder een rem aan de buitenkant. In de bogie zijn alle beweegbare stukken geïsoleerd door een rubberen ring. De suspensie omvat 2 blaasbalgen die gevoed worden door een luchtreservoir. De PIONEER III heeft 88 plaatsen en een speciaal kompartiment voor het reisgoed. De vensters zijn van gekleurd glas.

OP de spoorlijn Parijs-Montereau werden proefnemingen gedaan met een zg. « opgehangen » wagon. De conceptie van deze spoorwagen is technisch heel nieuw en verhoogt het komfort van de reizigers in grote mate. De wagon bestaat uit een rijtuigbak die schommelt en rust op spillen. Deze laatsten zijn op hun beurt op de bogie bevestigd. De bogies krijgen motors zodat de wagon in een automotrice omgetoverd wordt. In de bochten volgen bogie-suspensie en spillen de spoorlijn, terwijl de schommelende rijtuigbak in vertikale positie blijft. Om eventuele botsingen te vermijden, verminderde men de hoogte en de breedte van de wagon zodat deze een eivormig uitzicht heeft.

PHIL DAMBLY

(Wordt voortgezet.)

SIKORSKY

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL

door

J. GRATON

Sikorsky schijnt het daarmee niet eens te zijn

Leonardo da Vinci heeft nochtans een vliegend toestel uitgedacht met een schroef zonder eind.

Dat is juist maar het is bij een tekening gebleven. Dat ding kon nooit vliegen !

Zo haast Sikorsky weer thuis is, sluit hij zich zoals naar gewoonte in zijn kamer op...

Neen, Leonardo heeft zich NIET vergist, en ik wil het bewijzen !

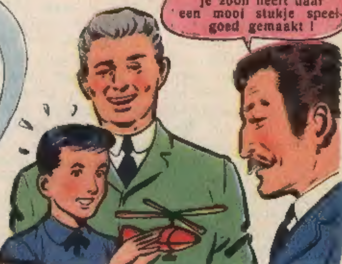
Sinds zijn moeder hem vertelde over de grootse plannen van Leonardo, droomt Igor alleen nog van helikopters. Hij heeft reeds verschillende kleine maquetten gebouwd, die door een gespannen rubberband worden voortbewogen maar zonder veel sukses. Op zekere dag...

Igor laat het vliegtuigje los, en plotseling

Hoera ! Het vliegt !

De proefneming is geslaagd, maar mijnheer Sikorsky en zijn vrienden begrijpen er de draagwijdte niet van...

Mijnheer Sikorsky is inderdaad hoogleraar in natuur- en sterrekunde en hij heeft aan zijn zoon solide wetenschappelijke begrippen meegegeven. In 1908 is Igor 18 jaar, en hij interesseert zich voor de jonge luchtvaart...

Na talrijke mislukkingen, geeft Sikorsky in 1910 voorlopig zijn « windmolen » op, om een normale tweedekker te bouwen.

Alles is klaar ! De loodgieter moet alleen nog de radiator maken !

Ik zal er voor zorgen dat mijn leerlingen u een handje toesteken !

Aan boord van zijn « S 5 » verwerft [illegible]

Mijnheer Sikorsky, ik heb uw techniek bewonderd. Zoudt u willen deelnemen aan onze volgende maneuvers ?

Met genoegen, generaal !

Sikorsky doet zich opmerken met een reeks akrobatiën, waarmee hij wat geld verdiend. Aan het hoofd van zijn ploeg leerlingen-werklieden bouwt hij een vliegtuig met een motor van 100 PK, en deze maal wordt er in heel de wereld over hem gesproken...

Lees de *Times !* Het vliegtuig van Sikorsky haalt het wereldrekord snelheid neer...

115 km per uur, met twee passagiers ? Maar dat is ongelooflijk !

Ja, dat is een fantastische snelheid !

Sikorsky, die amper 23 jaar oud is, wordt hoofdingenieur benoemd van de luchtvaartmaatschappij, aan wie hij het recht heeft verkocht zijn vliegtuigen te bouwen.

Dat is alles goed en wel, maar de helikopter... Wanneer zal ik mij weer met mijn helikopter kunnen bezighouden ?

In Amerika tekent Glenn Curtiss de plannen van het reuze watervliegtuig « America », en in Europa zoeken de luchtvaartdeskundigen naar steeds betere jachtvliegtuigen. Sikorski bouwt een viermotorige machine. De tsaar, die van het sukses van dit vliegtuig heeft gehoord, brengt een bezoek aan de ingenieur

Gelieve dit uurwerk te aanvaarden als bewijs van mijn erkentelijkheid.

Gedurende de eerste wereldoorlog bestoken 75 Sikorsky-bombardementsvliegtuigen de vijandelijke stellingen. In 1919 verlaat Igor Sikorsky Rusland, en in de maand maart van dat jaar ontscheept hij als een geruïneerd man te New York.

Hier sta ik nu met 600 dollar op zak, en ik ken hier geen mens...

Hij krijgt geen werk in de luchtvaartindustrie. Ten slotte vindt hij toch een baantje als leraar, en geeft dan lessen aan andere emigranten. Op zekere dag...

Mijnheer wij zouden u dankbaar zijn indien u enkele voordrachten zou willen geven over de luchtvaart en de sterrekunde...

Hebben jullie misschien genoeg van de wiskunde ? Goed, ik zal jullie dan over het vliegen en de sterrebeelden vertellen...

De toehoorders van Sikorsky zijn weldra geboeid door zijn stoutmoedige plannen, en ze zijn bereid zijn geloof in de toekomst te delen. Een vluchteling die een hoeve uitbaat in de omgeving van New York, geeft hem de beschikking over zijn schuren en zijn weiland. Enkele gespecialiseerde werklieden bieden hem hun hulp aan, en in de lente van het jaar 1923 wordt de « Sikorsky Aero Engineering Corporation » gesticht.

Vrienden, nu stichten wij een maatschappij ! Met nog geen duizend dollar als kapitaal !... Als werktuigen beschikken wij alleen over een versleten boormachine...

Robinson had niet eens zoveel...

Zeker niet, maar Robinson dacht er niet aan een tweemotorig vliegtuig te bouwen !

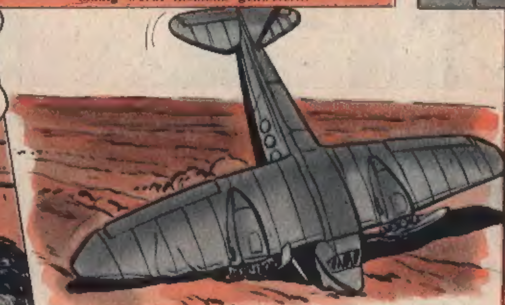

En eindelijk breekt de dag van de proefvlucht aan...

Mijnheer Sikorsky ! Al de werklieden kruipen in de machine. Ze zitten er reeds met zijn tienen in !

Laat ze maar doen, ik heb de moed niet hen te ontgoochelen na al de offers die ze hebben gebracht.

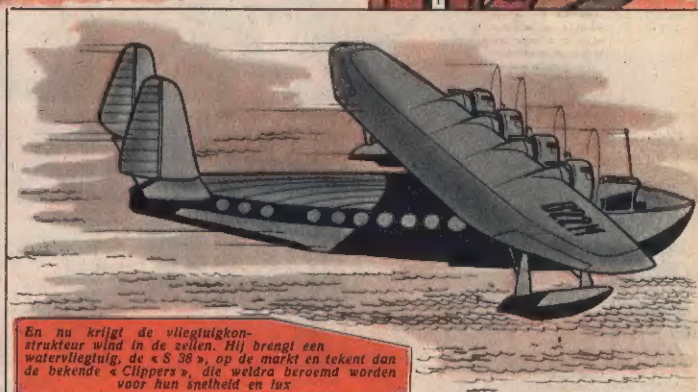
De « S 29 » is vernield... De kas is leeg... Is dit dan tóch het einde ?

Ik zal nooit kapituleren voor het noodlot ! Mijn vliegtuig was goed !

Het bewijs is, dat het bij het landen over kop sloeg, en niet bij het opstijgen !

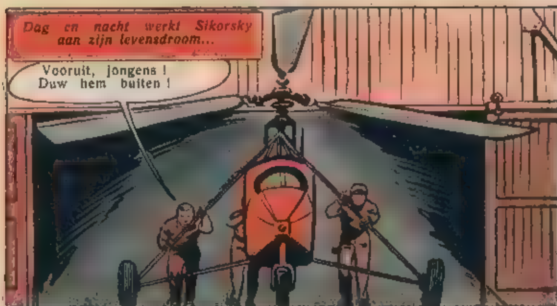
Dank zij het vertrouwen dat zijn geldschieters in hem hebben, slaagt Igor Sikorsky er in, nog 2.500 dollar bij elkaar te krijgen ! De nieuwe « S 29 » geeft voldoening en eigenaars van luchtvaartlijnen hebben er belangstelling voor.

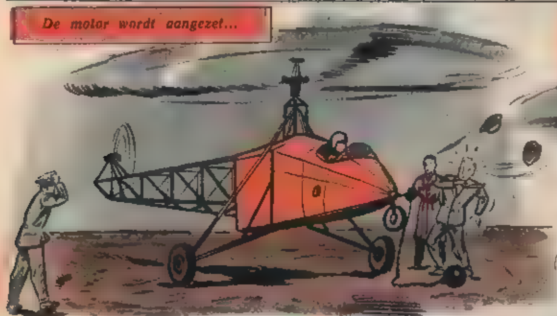

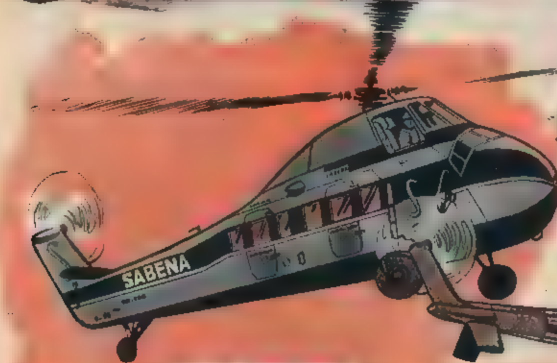

Volgende week VERDI

Einde

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Eens te meer heeft een van de bandieten het op de arme Lollo gemunt

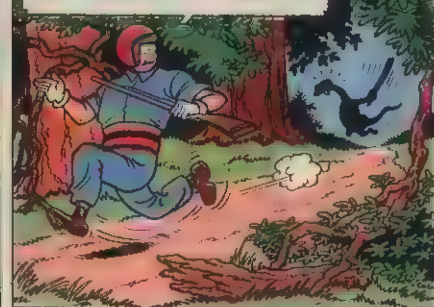

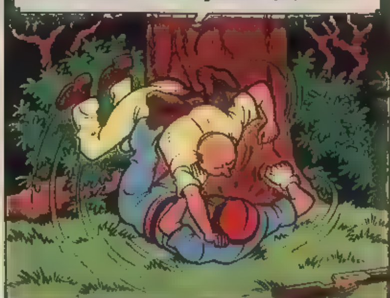

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE vertelt je ...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE SCHEURING TUSSEN OOST EN WEST

DE middeleeuwen waren, zoals wij reeds hebben verteld, christelijk. Rome oefende een grote invloed uit en had veel gezag. De Kerk van het Oosten en de Kerk van het Westen waren nog één en dezelfde en toen kwam het schisma of grote scheuring. De Griekse Kerk of Ortodoxe scheidde zich af van de Latijnse of Rooms katolieke Kerk van het Westen. Dit is een heel triestige geschiedenis.

3. - ROME OF BYZANTIUM

HEEL wat dingen scheidden de Oosterse van de Westerse Kerk. Moest men het Latijn of het Grieks als liturgische taal gebruiken? Moest het brood, dat in de mis wordt gewijd, ongedesemd ofwel met gist zijn? Er was ook nog het dogma betreffende de Heilige Geest en de belangrijke vraag : wie droeg het hoogste gezag, de paus van Rome of de patriarch van Constantinopel?

1. - BEELDENVERERING

DE verering van geschilderde of gebeeldhouwde beelden, die Christus, de Heilige Maagd of de heiligen voorstellen, werd goedgekeurd door de Kerk, want men vereerde niet het beeld zelf, maar de heilige die het voorstelde. De Kerk van het Oosten bezat prachtige beelden of iconen versierd met zilver en goud. De liturgische diensten hadden in het Oosten meer glans en luister dan in het Westen.

4. - PHOTIUS

BYZANTIUM was een wereldstad en Rome was te dien tijde niets anders meer dan een stad vol puinen. In het midden van de IXe eeuw zette keizer Michael II Ignatius, patriarch van Constantinopel, af en verving hem door Photius, een listige en hovaardige leek. Photius werd in de ban geslagen, verjaagd, opnieuw bekleed met zijn waardigheid, weer geexcommunieerd... verbannen... Deze Photius had getracht paus Nicolas I af te zetten.

2. - DE BEELDSTORMERS

IN de VIIIe eeuw verbood keizer Leo III de beeldenverering. Wellicht had hij het niet zo zeer op de beelden zelf gemunt, maar wel op de macht van de monniken en de rijkdom van hun kloosters. Hij wilde tevens de Kerk aan zijn gezag onderwerpen. Hij zette sint Germanus, patriarch van Byzantium af en wou zich meester maken van paus Gregorius III. Zijn opvolger Constantijn V, die de bijnaam kreeg van Kopronumos, d.w.z. de drekkige, wijl hij z'n doopvont verontreinigde, liet de monniken achtervolgen, verbannen en doden. Het was pas in 787 dat keizerin Irena een einde kon maken aan de beeldstormerij. In akkoord met paus Adrianus I herstelde zij de vrede.

5. - HET SCHISMA

TOEN kwam het schisma of de scheuring in de Kerk van Christus. In het Oosten werden de kerken met Rooms katolieke ritus gesloten. De naam van de paus werd uitgewist. Paus Leo IX stuurde drie gezanten naar Byzantium, maar ze werden er met verwijten overladen. In de Aya Sophia lazen de gezanten de pauselijke bull af, waarbij de patriarch in de ban werd geslagen. Deze bull werd door de tegenstanders van de paus eenvoudig verbrand. Dit gebeurde in het jaar 1054. De twee Kerken waren voorgoed gescheiden. Te Chèvetogne werken Belgische monniken geduldig aan de vereniging van de twee Kerken.

tuig met straalmotoren op haar programma. In 1949, op het tijdstip dat de Engelse Comets verschenen, werden de eerste plannen van deze reus gemaakt. Men meende aanvankelijk het bombardementsvliegtuig B 47 Stratojet te veranderen in een transportvliegtuig. Om redenen die ons onbekend zijn, werd dit idee opgegeven. In 1950 kwamen de ingenieurs van de Boeing tot de vaststelling, dat de luchtmacht vroeg of laat een straalvliegtuig zou nodig hebben om de K.C. 97 toestellen met zuigermotor, die de bombardementsvliegtuigen ravitailleerden, te vervangen. Zij maakten dus plannen voor een nieuwe vliegende benzinepomp in staat de bombardementsvliegtuigen te ravitailleren met een snelheid van 600 km. per uur. De romp van de K.C. 97 werd behouden, maar onder de

12 JAAR STUDIE VOOR HE

ZO WERD DE BOEING 707, DIE WELDRA DOOR

IN 1960 zal de Sabena drie « Boeing 707 Intercontinental » in dienst nemen. Elk van deze reusachtige toestellen kost het peulschilletje van 770 miljoen en kan 126 passagiers vervoeren.

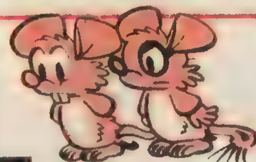
De viermotorige Boeing 707 is het grootste transportvliegtuig met straalmotoren, ter wereld. Het zal Brussel met New York in zes uren verbinden, zonder tussenlanding en dit met een snelheid van 900 km. per uur. De actieradius van de Boeing 707 bedraagt 6.500 km. Dit toestel eiste reusachtig veel werk en talrijke specialisten wijdden er hun beste krachten aan. Je mag niet denken dat zo'n reus in één dag gebouwd wordt. Integendeel, het duurt lang alvorens een nieuw type van vliegtuig kant en klaar uit de loods komt gereden.

DE GESCHIEDENIS VAN EEN VLIEGTUIG

Tien jaar geleden werd de beslissing genomen en schreef de Amerikaanse maatschappij Boeing een transportvliegpijlvormige vleugel werden twee paar reaktors aangebracht. De maquetten werden in de windtunnels aan verschillende tests onderworpen en hieruit bleek, dat men een nieuwe romp moest ontwerpen, wilde men de snelheid van het toestel opvoeren. Dit gebeurde. Men aksentueerde het pijlvormige van de vleugels en men scheidde de straalmotoren. De eerste definitieve maquetten kwamen klaar in 1952 en men kon met de konstruktie, waarbij het grootste deel van het personeel van Boeing was betrokken, beginnen. Duizenden stukken voor dit toestel, moesten met de hand worden gemaakt!

In juli 1954 reed dit toestel dan eindelijk uit de fabriek en was klaar voor zijn eerste proefvluchten. Deze verliepen tot grote bevrediging van konstrukteurs en piloten. De Amerikaanse regering kocht het prototype en liet andere vliegtuigen in dezelfde reeks bouwen om de escaders van de « bevoorraders in de lucht » aan te vullen. De Amerikaanse regering lei de firma het verbod op het vliegtuig gedurende een bepaalde tijd ter beschikking te stellen van de civiele luchtvloot.

5. DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

DE HAGEDIS

DE hagedis komt pas piepen wanneer de warme zon de dauw heeft opgeslorpt; hij houdt van de zon en de warmte. Op een rots, een muur of een hoop stenen maakt hij het lichaam zo breed en plat hij kan om zoveel mogelijk de levenwekkende, warme zonnestralen op te vangen. Hij verwarmt zich net zoals de vlinders die op de grond zitten, d.w.z. tegelijkertijd van de zonnestralen en van de uitstraling van de bodem. Zodra de zon zich achter een wolk verbergt, is hij verdwenen. Van de warmte hangt ook de levendigheid van zijn bewegingen, en de glans van zijn prachtig gekleurde huid af. Met een sprong of een vlugge hap grijpt hij de vliegen of kevers en hij heeft alleen belangstelling voor levendige prooien zoals vliegen, vlinders, kevers, sprinkhanen, krekels, spinnen, aardwormen en slakken. De hagedis heeft praktisch altijd honger.

BIJ DE FOTO'S :

1. Maquette van de Boeing 707 Intercontinental, die weldra door de Sabena in dienst genomen wordt.
2. De derde getekende versie van de Boeing 707. De romp werd verfijnd, de straalmotoren die aanvankelijk naast elkaar stonden, werden gescheiden en in onafhankelijke « pods » geplaatst.
3. Het prototype van de Boeing 707 zal uitgerust worden met vier straalmotoren.
4. Zijn landingsgestel kreeg wielen en eindelijk was het dan klaar om te stijgen.
5. Hier wordt de Boeing 707 voorgesteld aan het personeel van de fabriek, dat jaren werkte aan de verwezenlijking van de reus.

T 1E TYPE VAN ZIJN REEKS

DE SABENA ZAL INGEZET WORDEN, GEBOREN

Toen dit verbod werd opgeheven stroomden de bestellingen toe en het is aldus dat, uit de vliegende benzinetanker een transportvliegtuig voor reizigers geboren werd.

Het zal dus niet lang meer duren of wij zullen in ons land zo'n reus te zien krijgen. Wie in 1960 met de Sabena naar Amerika vliegt, vliegt met een Boeing 707 Intercontinental !

WEES HANDIG !

Dit is een klein maar handig trucje dat je ten beste geeft als je je vrienden hebt uitgenodigd. Ze vinden het beslist erg fijn !

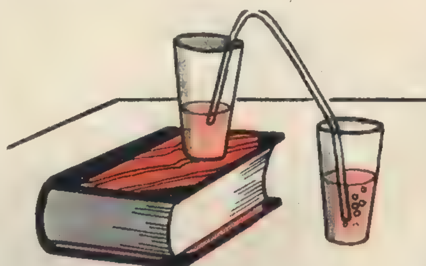
PLAATS op een tafel een leeg glas en daarnaast een glas gevuld met water dat je boven op een stapel boeken zet. Tover nu het water van het volle glas in het lege, zonder een van de glazen met de handen aan te raken !

Onmogelijk ? Neen, luister even...

Je neemt een rubberslang en je steekt een van de uiteinden van die slang (of darm) in het water. Het andere uiteinde neem je in je mond en je zuigt er aan, terwijl je duim en wijsvinger, een eindje van je mond, op de darm houdt. Wanneer je het water voelt komen, druk je stevig op de darm en plaatst hem in het lege glas. Nu pas mag je loslaten... Het water zal vlug in het lege glas stromen zonder dat je het glas hoeft aan te raken !

Het is heel eenvoudig maar... je moest er aan denken ! Beproef het dadelijk.

Vermits het vakantie is, nodig je daarna een vriend uit dit trucje uit te voeren. Spreekt vanzelf dat je hem niet op voorhand zegt « hoe » !

De erfenis

Harald kon eindelijk terugkeren naar zijn ge

In de grote zaal van het paleis wordt Harald de Viking ontvangen door koning Helge en zijn raadslieden.

Je hebt je kranig gedragen! Als beloning voor je trouwe diensten schenk ik je de gronden van Sigurd, die achter de Zwanenweg liggen. Je zult er enkele maanden van een wel verdiende vakantie kunnen genieten.

Een oude sage vertelt dat onze voorvader, de IJzeren Sigurd, er begraven werd te midden van zijn schatten. Neem deze ring met een zeldzame edelsteen. Hij heeft aan Sigurd toebehoord en je bent waardig hem te dragen!

Terwijl iedereen de held warm toejuicht, verlaat Ogir, een van de raadslieden van de vorst, plotseling de zaal.

Er kon niets ergers gebeuren! Er moet gehandeld worden, en snel!

De man loopt door de verlaten gangen en komt voor een lage deur...

De koning heeft de gronden van je voorvaderen geschonken aan een avonturier zonder scrupules, die over je broeders als een dwingeland zal heersen. Mag ik op je rekenen? Je bent toch niet vergeten dat ik je onttrokken heb aan het zwaard van de beul, na je poging tot opstand?

Waar is die man? Ik ben bereid!...

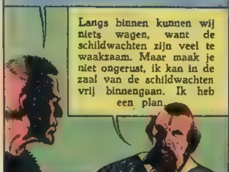
van Sigurd

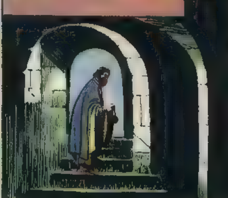
Tekst en tekeningen van F. FUNCKEN

...oorteland. Zijn vijanden ontwapenden echter niet...

(Wordt voortgezet.)

Het monster van de WAMBUTIS

Jim Lewis en zijn gezellen konden uit de handen van de Mbelelees ontsnappen en zijn doorgedrongen op het grondgebied van de Wambutis. Deze laatsten tonen zich weinig vriendelijk. Claire Duval hoopt in dit geheimzinnig land het spoor van haar man terug te vinden...

Een roman van MICHEL PHILIPPE — Geïllustreerd door REF

DE WAMBUTIS

SEDERT tien dagen dwaalde de safari door het oneindig woud, zonder een ernstig spoor te vinden. De Wambutis bleven onzichtbaar, weigerden hardnekkig ieder kontakt met de vreemde indringers en vermenigvuldigden hun aanslagen. Een drager kreeg een giftige pijl in de keel en stierf. Twee andere dragers waren gewond en werden door hun makkers op een primitieve draagberrie meegesleept. Al de flair en de oplettendheid van Jim waren nodig geweest om de verliezen te beperken en de duivelse valstrikken van de Pygmeeën te ontgaan. De dragers leefden echter in een voortdurende terreur en Claire en Howard waren totaal uitgeput. Hun zenuwen waren zodanig gespannen dat zij bij het minste verdacht gerucht stokstijf bleven stilstaan en steeds de vinger op de haan van hun geweer hielden. De nachten waren vreselijk. Voortdurend werd er door de schildwachten een alarmkreet geslaakt. De blanken sprongen dan overeind en speurden zolang in het donkere groen, dat hen omringde, dat hun ogen er pijn van deden en soms waren zij het slachtoffer van hallucinaties. Iedereen was een totale uitputting nabij. Het toeval bracht hen ten slotte op het juiste spoor...

Het was omstreeks het middaguur en de jungle zoemde van de hitte. De safari vervolgde zijn weg tussen twee steile heuvels, dicht met groen beplant. Jim was ongerust. Hij vreesde een nieuwe valstrik en doorzocht iedere struik. Hij had het verkozen door de ravijn te trekken, omdat het gaan er wat makkelijker was. Nu begon hij echter die keuze te beklagen en sloeg geen oog af van de begroeide hellingen. De kapita, die naast een neger liep, die met een lange stok in het struikgewas stak om verborgen valstrikken op het spoor te komen, slaakte plotseling een kreet en boog zich naar de grond toe.

— Bwana ! Kom kijken !

Jim kwam en zag grote knalrode bessen in het gras blinken. Hij floot tussen de tanden en de kapita moest hem geen uitleg verstrekken. Met één oogopslag had Jim reeds gezien dat geen enkele struik in de omgeving deze rode vruchten droeg. Hij raapte ze op en bekeek ze zorgvuldig. Dwars door iedere bes was er een gaatje geboord.

— Wat is dat ? vroeg Claire, die naderde in gezelschap van Howard.

— Dat zijn parels van een halssnoer.. van een halssnoer van een Wambuti. Dit fruit wordt aan een gevlochten koordje opgehangen en dat brak zonder dat de eigenaar van dit halssnoer er iets van merkte. De parels vielen een na een op de grond, zij liggen nu gestrooid op de weg die de Wambuti volgde, net zoals de keitjes van Klein Duimpje...

— Dus zullen wij doen gelijk Klein Duimpje en de rode bessen volgen ?

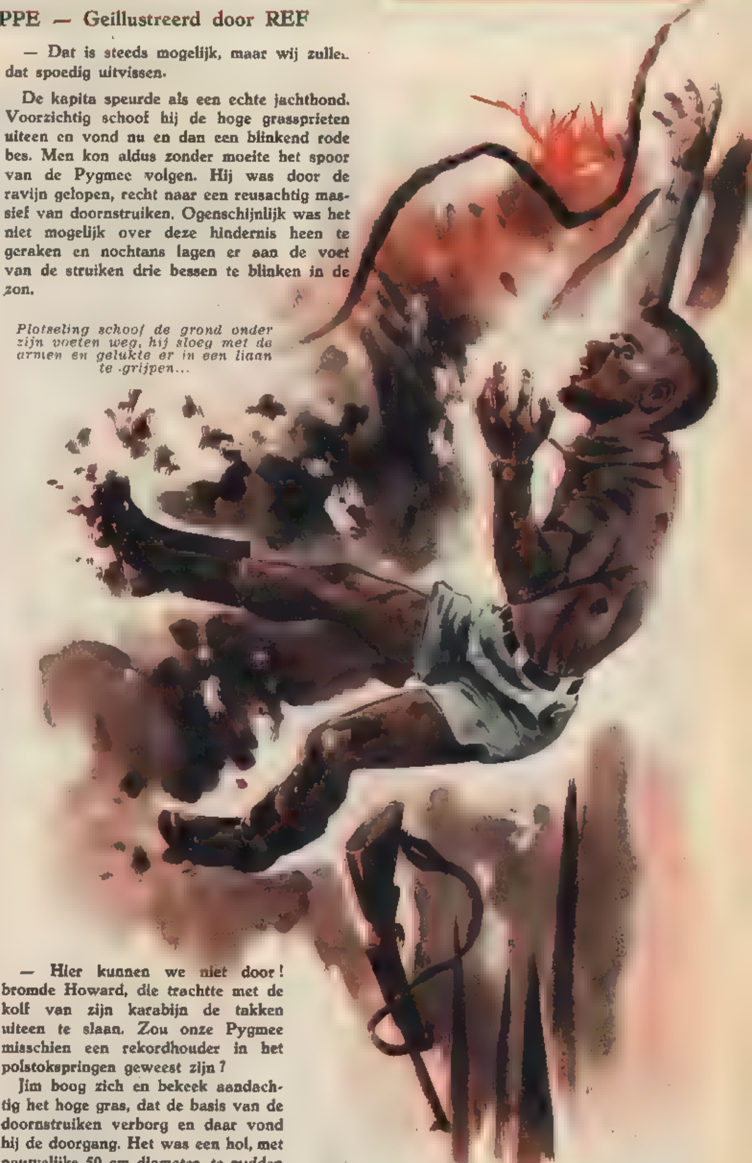
Jim knikte bevestigend.

— Ja, wij kunnen misschien aldus het spoor van de Wambuti een eind volgen, maar ver toch ook weer niet, want zo heel lang kan het halssnoer toch niet geweest zijn. Indien wij het spoor een veertigtal meter kunnen volgen, mogen wij blij zijn !

— En indien het nog eens een valstrik was ? vroeg Claire.

— Dat is steeds mogelijk, maar wij zullen dat spoedig uitvissen.

De kapita speurde als een echte jachthond. Voorzichtig schoof hij de hoge grasprieten uiteen en vond nu en dan een blinkend rode bes. Men kon aldus zonder moeite het spoor van de Pygmee volgen. Hij was door de ravijn gelopen, recht naar een reusachtig massief van doornstruiken. Ogenschijnlijk was het niet mogelijk over deze hindernis heen te geraken en nochtans lagen er aan de voet van de struiken drie bessen te blinken in de zon.

Plotseling schoof de grond onder zijn voeten weg, hij sloeg met de armen en gelukte er in een liaan te grijpen...

— Hier kunnen we niet door ! bromde Howard, die trachtte met de kolf van zijn karabijn de takken uiteen te slaan. Zou onze Pygmee misschien een rekordhouder in het polstokspringen geweest zijn ?

Jim boog zich en bekeek aandachtig het hoge gras, dat de basis van de doornstruiken verborg en daar vond hij de doorgang. Het was een hol, met nauwelijks 50 cm diameter, te midden van het struikgewas. Men kon het best vergelijken met een grote konijnepijp. Daar lagen waarachtig weer de rode parels.

— Wel, gaan we ? vroeg Howard zonder veel entoesiasme.

— Ja, we gaan ! antwoordde Jim kort.

De daad bij het woord voegend, liet Jim zich met een revolver in de ene en een mes in de andere hand in de pijp glijden. Voorzichtig betastte hij de grond voor hem. Op handen en voeten kroop hij voort. De doornstruiken wondden zijn aangezicht en scheurden zijn lichte vest. De pijp liep in zigzag onder de doornstruiken, om na een dertigtal meter aan de oppervlakte uit te komen. Jim richtte zich op. Hij stond nu op een pad, vochtig en donker. De plantengroei was er zo welig dat men de weg van buiten absoluut niet zien kon. Op de slijkerige grond stonden talrijke sporen van kleine voeten. Ze vermengden zich, kruisten zich en waren op elkaar gezet. Het was dus duidelijk dat de Wambutis deze weg voortdurend gebruikten en dat zij hun sporen hier niet meer uitwisten, omdat zij er zeker van waren dat geen vreemdeling die weg ooit zou vinden. Jim was er van overtuigd dat het pad regelrecht naar een dorp moest lopen en hij eiste volstrekte

stilte. Misschien hadden de Pygmeeën langs deze weg geen bewakers opgesteld en was het mogelijk, indien men zeer voorzichtig was, hen in hun dorp te verrassen. Op een teken van Jim werd de karavaan opnieuw gevormd. Veel bessen vonden ze nu niet meer op de weg en na een dertigtal meter waren er zelfs helemaal geen meer te vinden. Ze waren echter overbodig geworden. De voetsporen waren hier duidelijk en er stonden er zoveel dat het onmogelijk was ze niet op te merken.

De weg maakte een bocht en liep dwars over een brede, open plek begroeid met hoog gras. Jim volgde vol vertrouwen deze weg. Plotseling kraakte er iets en de grond schoof onder zijn voeten weg. Hij slaagde er echter in zich achteruit te werpen. Hij sloeg met de armen, voelde een liaan, greep die instinktmatig en hees zich op. Zijn geweer viel met een zware plof op de bodem van de kuil. Jim, aan de liaan vastgeklemd, trachtte vaste grond te krijgen, maar dat was niet mogelijk. Hij blikte naar beneden en zag twee palen met scherpe punt en gehard in het vuur omhoog steken. Op de scherpe punten van die palen had hij moeten terechtkomen...

Een ogenblik bleef Howard roerloos staan, dan realiseerde hij wat er gebeurd was en met de hulp van de kapita en enkele dragers kon hij Jim uit zijn hachelijke positie redden. Deze laatste zuchtte van verlichting toen hij eindelijk weer met beide voeten op vaste grond stond.

— Die Pygmeeën zijn waarachtig demonen! stelde hij vast. Tot op het laatste ogenblik trachten zij de toegang tot hun dorp te versperren.

Hij wierp een blik in de kuil die verschillende meters diep was en de weg over heel zijn breedte versperde. Helemaal rechts was er nog een zeer nauwe doorgang gelaten. De Pygmeeën, die wisten waar de kuil juist gelegen was, en die bovendien door een geheimzinnig signaal verwittigd werden, liepen langs die nauwe doorgang naar hun hutten. De blanken en de dragers volgden dit voorbeeld...

Jim was nu wantrouwig geworden en sondeerde de grond zorgvuldig. Hij vond echter geen andere valstrik meer.

★

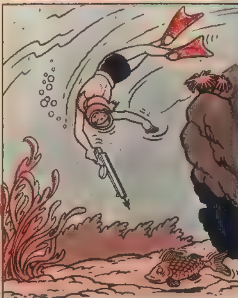
EENKLAPS, nadat zij doorheen een laatste gordijn van lianen waren gedrongen, kwamen ze uit op een open plek en daar woonden de Wambutis. Jim realiseerde het niet onmiddellijk. Stond hij nu werkelijk voor het dorp dat hij zolang had gezocht? De enkele armzalige hutten, gemaakt van bladeren, waren zo goed gecamoufleerd dat men ze nauwelijks zag. Er heerste alom een doodse stilte. De karavaan was naderbij gekomen. Iedereen stond roerloos en staarde naar de kleine hutten, waarin niets bewoog en niets een menselijke aanwezigheid verraadde. De vuren waren echter nog niet helemaal gedoofd en bij de smeulende asse stonden nog enkele kalabassen en een paar ruwe huishoudelijke voorwerpen, die in allerijl waren achtergelaten. Er lag ook wat fruit en enkele hoopjes afval. Dat was alles. De Pygmeeën waren als in rook opgegaan, hun nest stond leeg...

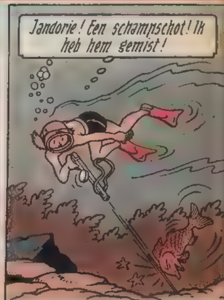
VOLGENDE WEEK :

DE LIST

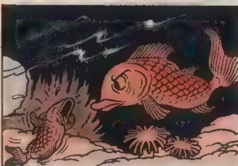
DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

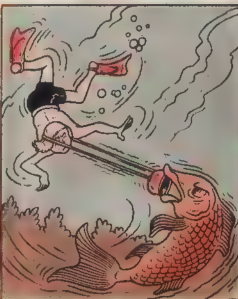

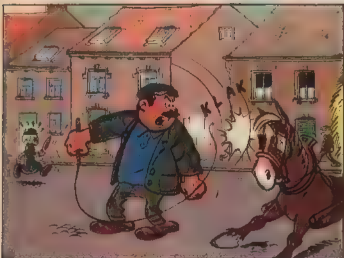

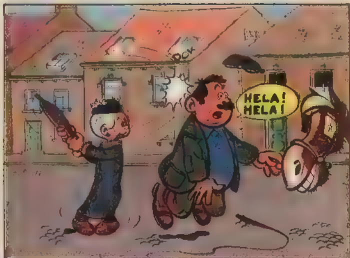

TANTE ZENOBIE
en het
PAARD

JUU ! VOORUIT,
LELIJK BEEST !
IK SLA JE . . .
?

HO !

KLAK

HELA !
HELA !

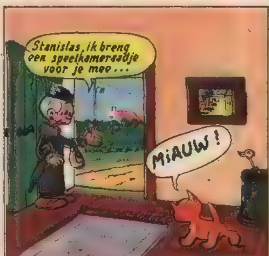

Het is mijn paard ! Ik doe er mee wat ik wil !
Ik koop het...

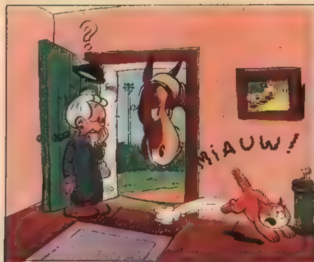

Top !

Wat ga ik nu met je aanvangen, mijn arm kleintje ?...

Enkele minuten later...
He, daar komt tante Zenobie met een paard . . .

MET EEN PAARD ?
? !

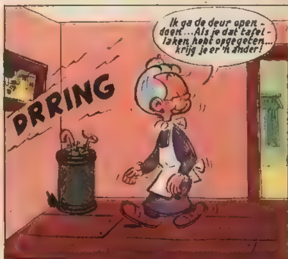

Stanislas, ik breng een speelkameraadje voor je mee . . .
MIAUW !

?
MIAUW!

MIAUW!
Stanislas, wil je dadelijk naar beneden komen?

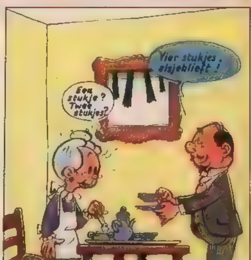

KRASSHH! KLANNK!

Zo'n beestjes zijn werkelijk intelligent! Het is recht naar de keuken gelopen...

DRRING
Ik ga de deur opendoen... Als je dat tafellaken hebt opgegeten... krijg je er 'n ander!

Mijnheer Rentenier, de huisbaas!
Tante Zenobie, ik heb enkele bloempjes meegebracht.

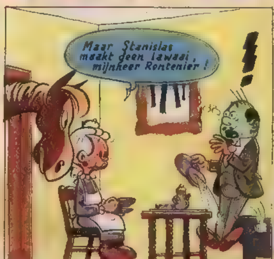

Dank je! Je wilt toch wel een kopje thee?
Hm... hm... Ik kom voor de huishuur...

Vier stukjes, alsjeblieft!
Een stukje? Twee stukjes?

?
!
BADABOEM!

Dat is niet erg! Mijn huisdiertje amuseert zich!

Tante Zenobie, je buren klagen over het lawaai dat je kat maakt...

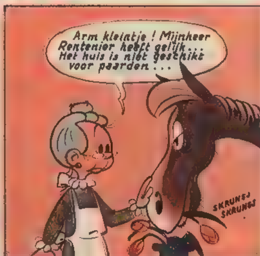

Maar Stanislas maakt geen lawaai, mijnheer Rentenier!
!

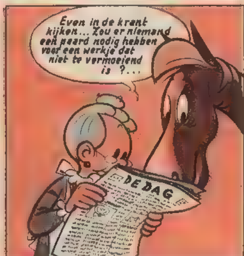

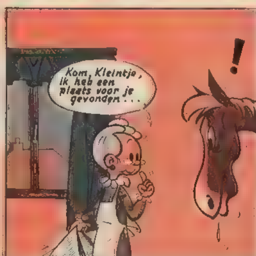

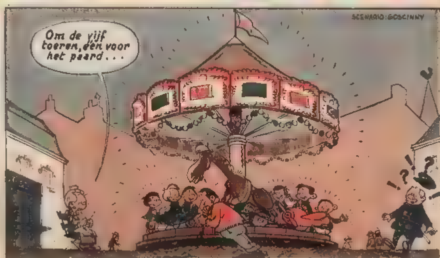

Volgende week : DE WONDERBARE VISVANGST

Einde

HALLO HALLO...

Luc Varenne

NOG EEN PRAATJE OVER TENNIS

WE zijn dus aangeland bij de laatste matchen voor de Davis Beker van de Europese zone en dat doet mij denken aan de tijd toen ikzelf nog naar de radio-reportages van de matchen voor de Davis Beker luisterde. Dat was voor de oorlog en toen speelde in Frankrijk nog de beroemde Borotra.

Borotra was op dit ogenblik niet jong meer. Vergeet niet dat hij op 59-jarige leeftijd nog in belangrijke kompetities meespeelde. Men noemde hem « de springende Bask » en hij moest dit jaar in het veld treden tegen de beste Britse tennisspeler van dat seizoen. Met zijn onafscheidelijke vriend Brugnon had hij de dag tevoren een sensationele match geleverd. Borotra en Brugnon vormden toen het sterkste paar tennisspelers ter wereld. Het was zeer zelden dat zij een partij verloren. Nu moest Borotra alleen optreden tegen de Brit en hij was moe. Zijn jongere tegenspeler wist het waarschijnlijk en deed alles wat mogelijk was om Borotra uit te putten. Op het ogenblik dat ze beiden twee sets gewonnen hadden, gaf Borotra duidelijk tekenen van vermoeidheid. Zijn voeten waren gezwollen en hij had blaren op zijn handen. Om tijd te winnen en even uit te blazen wendde hij toen deze kleine list aan. Hij zei dat hij zijn tennisschoenen opnieuw moest vastmaken. Je weet wel dat tennisschoenen veters hebben. De veters van de schoenen van Borotra losten die dag voortdurend en de kijkers vroegen zich af wat er eigenlijk aan de hand was? O! het was eenvoudig. Terwijl Borotra de veters opnieuw vastmaakte, had hij de tijd even op adem te komen. Zijn list gelukte wonderwel, want hij haalde de overwinning en Frankrijk kreeg de Davis Beker voor de Europese zone.

★

ONZE kampioenen hebben de finale voor de Davis Beker van de Europese zone vier jaar geleden gewonnen en moesten toen naar Australië. Je herinnert je dat beslist nog wel. Zij hadden de beker gewonnen door hun overwinning op Italië, match die hier te Brussel werd gespeeld. Het volgend jaar moesten onze spelers tegen de Italianen optreden, te Milaan. Het betonnen stadion van Milaan was tot barstens toe gevuld en wij, een tiental Belgische supporters en ik saten daar verloren tussen die duizenden geestdriftige Italianen. Op de eerste dag verliep alles normaal. Gardini versloeg Washer en Brichant kon Del Bello overwinnen. De volgende dag wonnen Cucelli en Del Bello de match tegen onze kampioenen. Dit was alles nog heel normaal. Toen kwam de derde en laatste dag, de dag waarop de beslissing zou vallen. Brichant moest in het veld treden tegen Gardini. Deze laatste had Washer overwonnen en meende dat hij de tweede Belgische speler makkelijk baas zou worden. Hij had buiten de waard gerekend! Jackie Brichant verdedigde zich als een leeuw en bij de rust leidde hij met twee sets tegen een. En toen kwamen grote wolken aan de Italiaanse sporthemel... De Italianen zagen hun nederlaag met rasse schreden naderen, want Del Bello zou de nationale kleuren in de laatste partij beslist niet hebben kunnen redden. Gardini moest dus de match tegen Brichant winnen. Het publiek werd woelig en begon te huilen. De scheidsrechters hielpen een handje door Brichant telkens weer op zogezegde fouten ■ wijzen. Brichant werd verslagen... door de scheidsrechters. Deze match liet een droevige herinnering na. Onze nederlaag was niet verdiend!

Wij menen dat de sport een onmogelijk iets is, wanneer scheidsrechters, spelers en kijkers niet sportief handelen!

Weldra lees je in ons blad de avonturen van
JARI EN DE KAMPIOEN
Een tekenverhaal door Raymond Reding.

KUIFJE WEET HET...

ANTWERPEN BOUWDE CLAVECYMBELS

DE klanken van een clavecymbel parelen als waterdruppels, ze zijn als kristal. Men kan ze vergelijken met Brugse kant, zo fijn, zo zuiver, zo kunstig zijn ze. Het clavecymbel doet denken aan een tijd toen het leven makkelijker en onbezorgder scheen, het is speels, het is licht en broos. Wist je, dat het clavecymbel een monument van onze beschaving is? Een van de oudste clavecymbels werd gebouwd te Rome in 1521 en wordt te Londen bewaard. Keulen bezit er een van 1536 en Parijs een van 1533. Het clavecymbel is dus heel oud maar het kreeg zijn vermaardheid, dank zij de geniale instrumentenbouwers van Antwerpen, de Rückers. De oudste van de familie was Hans. Hij werd te Mechelen geboren maar zijn familie stamde van de overzijde van de Rijn. Hij vestigde zich te Antwerpen en het is in de Sinjorenstad dat hij zijn wondermooie instrumenten bouwde. Hij werd opgevolgd door zijn zonen Andreas en Hans en zijn kleinzoon Andreas de Jonge.

De Rückers maakten van het clavecymbel een instrument dat in alle opzichten volmaakt was. Haendel speelde op een Rückers, de koningen en de prinsen van heel Europa bestelden hun clavecymbels bij Rückers te Antwerpen. Maria de Medici kocht voor de Infante van Spanje, toen deze met haar zoon trouwde, een clavecymbel bij Rückers. De clavecymbels die de naam Rückers dragen worden door de kenners niet verkocht, zelfs niet voor zuiver goud!

Wist je dat Rubens, de prins der schilders, zijn mooiste en fijnste palet gebruikte om het clavecymbel te versieren? Brueghel en Teniers hebben dat ook gedaan net als Antoon van Dijck. De instrumenten door de Rückers gebouwd werden door de beste schilders versierd, sommigen werden ingelegd met ivoor en parelmoer, anderen versierd met monogrammen in goud of bezet met parels en edelstenen. In klankrijkdom en zuiverheid vonden de clavecymbels, die uit de handen van de Rückers kwamen, huns gelijke niet.

H.

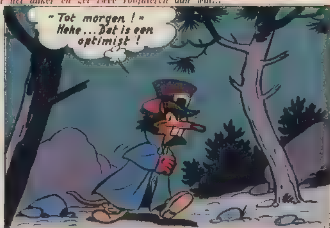
DE SPOORPIRATEN

DOOR R. MACHEROT

In een stille kreek van Notenschelp werpt een zeilboot het anker en zet twee roofdieren aan wal...

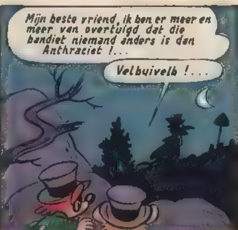

Je vindt Chlorophyl en Minimum grappig, maar heb je reeds het album « Chlorophyl en de Samenzweerders » gelezen ?

ROBI

VERHAAL GEILLUSTREERD DOOR DINO ATTANASIO

FRANS was vroeger een goed metselaar geweest, maar nu was hij oud en moe. Die dag had hij echter een grote en mooie verrassing gekregen en hij was dolblij omdat Robi, in de kleine herberg, bij hem aan een tafel kwam zitten. Nu had hij ten minste iemand waaraan hij de hele geschiedenis kon vertellen. Jammer dat Jaak, een echte nietsnut, Robi op de hielen volgde.

Robi was een tijdlang werkloos geweest, maar had nu een baantje gesvonden en beleefdheidshalve vroeg Frans :

— Ben je tevreden, Robi ?

— Ja hoor ! Het gaat best !

— Weet je wat er mij vandaag overkomen is, jonge vriend ?

Toen de twee jongens hem vragend aankeken, was hij een beetje verlegen en schudde het oude grijze hoofd.

— Je zal het nooit raden ! Ik heb een erfenis opgestreken van een nicht. Ze is twee jaar geleden gestorven en pas nu heeft de notaris heel de erfenis uiteen gedaan. Een tijdje geleden schreef hij mij om enkele papieren te tekenen en vandaag stuurde hij het geld...

— Dat is inderdaad groot nieuws ! zei Jaak.

— Dat zou ik geloven ! Ik kom zo juist van het postkantoor en daar heb ik honderd grote blauwe briefjes opgestreken... Honderduizend frank ! Jongens, dat is voor een arme mens een hele rijkdom !

De twee jongens floten van pure bewondering tussen de tanden.

— Ik zou zo'n paar nichtjes willen en ik wenste dan, dat ik ze om de beurt zou kunnen begraven ! riep Jaak lachend.

— Het was een braaf mens en ik wenste haar dood niet. Jongens, het is een mooie dag vandaag. Ik betaal een rondje ! Wat drinken jullie ? En een sigaar, willen jullie een sigaar roken ? Wie haalt er een kistje sigaren ?...

— Ik, zei Jaak en greep het bankbiljet dat Frans hem overhandigde.

Met lange, slome passen liep hij naar de toonbank. De oude Frans keek hem na en zijn blik werd hard.

— Robi, ik zie je te vaak in gezelschap van die nietsnut ! Je mag daarmee geen vriendschap s l u i t e n, begrepen ? Waarvan leeft die rakker eigenlijk ? Hij werkt niet en is beter gekleed dan de andere jongens...

— Och, het is een goede kameraad, antwoordde Robi.

— Ik verwittig je, Robi, dat dit geen goed gezelschap voor je is. Je weet dat ik van je houd. Je bent alleen in deze havenstad en de jeugd heeft hier veel gelegenheid om op het slechte pad te geraken. Denk nu maar niet dat ik je de les wil spellen... Wanneer kom je die duffelcoat halen die ik je beloofd heb ? Het is een warme mantel, hij is mij te klein geworden. Wel, wanneer kom je ?

Zo vlug je wilt, antwoordde Robi en trachtte de gretigheid die in zijn stem lag enigszins te verdoezelen. Het was al enkele weken nijpend koud en hij bibberde in zijn veel te dun zomervest.

— Wel, dan kom je dadelijk met mij mee. Ik toon je dan ook de laatste foto van mijn kleinzoon. Hij is al vier jaar ! Nu ik dat geld gekregen heb, kan ik mij een reisje gunnen en mijn familie gaan bezoeken.

Frans lachtte met een gulle, open lach en klopte met de eeltige hand op de zak van zijn vest, die uitpuilde, want daarin zat zijn dikke portefeuille. Jaak die intussen met de sigaren was weergekeerd, lachte de oude man toe, maar meteen schopte hij onder tafel tegen Robi's been. Deze keek enigszins verrast op.

— Ga niet weg vooraleer ik je gesproken heb, fluisterde hij Robi toe, gebruikmakend van het feit dat Frans een paar woorden wisselde met de baas van de herberg.

Natuurlijk kon de oude man het nieuws dat hij een erfenis had opgestreken niet verzwijgen en enkele oude vrienden trokken hem mee naar een andere tafel om een pintje te ledigen op zijn gezondheid. Jaak trok zijn jonge gezel mee buiten.

— Kom, hier is het stil en zal niemand ons horen. Ba ! die oude met zijn erfenis ! Hij zal zijn honderdduizend frank verliezen of ze laten stelen. Luister, wat ik je ■ zeggen heb is belangrijk. Zou de oude je geen deel van het geld willen lenen ?

— Een deel van zijn geld ?

— Roep niet zo luid ! Ja, een deel van het geld of al het geld, de honderduizend frank. Robi, versta je me ? Dat zou net genoeg zijn om een grote reis te maken. Wij zouden de trein nemen naar Marseille, ik heb ginds vrienden. Wij zouden ons in de kleren steken en dan aanmonsteren op een boot voor Afrika of voor Zuid Amerika... Een deel van ons loon zouden ze vooruit betalen en dan... kunnen wij het geleende geld teruggeven.

— De oude man zal mij geen geld lenen en bovendien zou ik het niet eens durven vragen.

— Stel je even voor, Robi, dat hij zijn portefeuille met al het geld dat er in zit zou verliezen. Ik hoor het al, je zegt dat men zo'n som niet verliest, maar het is toch altijd mogelijk.

Kom mee naar blz. 26.

ROBI

Vervolg van blz. 25.

DE oude weet niet eens meer goed wat hij doet. Hij zou iets anders in zijn zak kunnen steken, b.v. het geplooid dagblad, dat ik zo even van tafel heb weggenomen.

— Ik weet niet waar je naar toe wil, maar als je meent dat ik...

— Het gaat immers slechts om een lening. Wij zouden zijn honderdduizend frank slechts lenen en eerlijk terugbetalen! Luister...

De stem van Jaak was nog slechts een fluistering en de antwoorden van Robi waren minder heftig, minder zeker. Soms stelde hij een schuchtere vraag, maar stilaan liet hij zich inpalmen door de mooiprater.

Twintig minuten nadien werd de deur van de herberg geopend en verscheen de silhouet van de oude Frans op de drempel. Robi volgde hem voorzichtig en zonder zich te tonen door de lange straat, die achter de kazernepoort voorbij liep en in de koude herfstavond donker en verlaten was...

Toen Robi binnentrad zat Frans aan tafel. Zijn wangen waren hoog rood gekleurd en hij staarde in de verte. Het was duidelijk dat hij tegen de dronkenschap vocht.

— Daar ben je dan eindelijk, jongen. Ik heb je overal gezocht, zei hij. Waarom wou ik je ook weer zien?

— Voor je duffelcoat.

— Ho ja, dat moet het geweest zijn, ik weet het niet meer. Kom, ga zitten. En wat wou ik je eigenlijk tonen? Ja, ik herinner het mij... de foto van mijn kleinzoon. Ik heb ze in mijn portefeuille steken. Hij heet Pieter... Mijn schoonzoon is een bekwaam man... Hoe heet die nou ook weer? Ik herinner het mij niet... Ik ben zo moe... zo moe... Ik wil slapen...

Hij liet zijn hoofd op tafel zinken. Zijn jas stond open en Robi moest slechts de hand uitsteken om er de zwarte, goed gevulde portefeuille uit te halen. Hij verving daarna de portefeuille door het geplooid dagblad. Stil en behoedzaam sloop de jongen het huis uit. Zacht sloot hij de deur achter zich.

De oude man sliep vast.

⁂

JAAK wachtte zijn vriend op in de steeg achter de bioskoop. Daar immers zouden zij de rest van de avond doorbrengen om een alibi te hebben. Robi was niet erg haastig zijn vriend weer te zien. Heel langzaam liep hij langs de fabrieksmuur. De koude noordenwind en de regen zwiepten hem in het gelaat. Hij klemde de hand vast om de portefeuille. Met het geld zouden ze naar Marseille reizen en van daar met een grote, witte boot naar Zuid Amerika. Zouden zij het echt zo ver brengen? De zon van het zuiden, de warmte en een lekkere maaltijd waren aanlokkelijk. Hij zou dat koud land met zijn regen en zijn mist achter zich laten. Er was niets meer dat hem aan zijn geboortestreek bond. Ho ja, er was zijn grootmoeder. Ze was oud en ze zou wenen als ze vernam dat haar kleinzoon vertrokken was. Ze had hem nog zo pas geschreven: « Ik denk veel aan je, Robi, zo stond er in de brief. Het zou veel beter zijn dat je terugkwam en dat je bij mij inwoonde. Ik ben niet erg gerust je zo alleen in een grote havenstad te weten. Iedere avond bid ik voor je. »

— Als ze verneemt dat ik gestolen heb... Neen, dat mag ze niet weten. Dat zou veel te erg zijn...

Robi stopte, luisterde even, keerde zich dan om en liep als een pijl uit een boog terug naar het huis van Frans.

— He, Robi! Robi!

Dat was Jaak, die van uit een donkere hoek naar voren was gesprongen.

— Robi! Kom terug!

— Neen!

— Denk je dat ik een idioot ben? Meen je dat ik je niet heb zien binnengaan bij de oude? Ja, hou je hand maar in je zak, ik weet wel dat je het geld vasthoudt! In plaats van aan de bioskoop te komen, waar ik je opwachtte, keerde je terug maar dat zal niet lukken, kereltje!

— Je hebt mij dus afgeloerd?

— Ja, en dat is maar goed. Toe Robi, wees nou eens verstandig. Wij zijn nu bondgenoten. Wij hebben een pakt gesloten, snap je dat niet? Vooruit, geef het geld, wij delen. Hij is te laat om op je stappen terug te keren.

— Neen, het is niet te laat!

Jaak grinnikte.

— Het is wel te laat, want Frans weet dat je hem bestolen hebt. Hij opende het venster en boog zich voorover en hij riep je. Heb je dat niet gehoord?

Robi antwoordde niet. Hij gaf Jaak een flinke opstopper en deze buitelde hals over kop in het slijk. Dan liep hij zo vlug hij kon terug naar het huis van Frans.

* * *

ER brandde nog licht toen hij de deur voorzichtig opende en Frans zat nog op dezelfde plaats als daar straks. Hij zat daar, staarde voor zich uit en geeuwde. Hij merkte niet eens dat de jongen buiten adem was en scheen er zich geen rekenschap van te geven dat deze een tijdlang was afwezig geweest.

— Ik geloof dat ik geslapen heb, Robi.

— Ja, je hebt geslapen. Dat doet deugd als men een pint uit heeft.

— Inderdaad. Ik had te diep in het glas gekeken, dat moet ik eerlijk toegeven.

— Je hebt je portefeuille laten vallen, beneden aan de trap. Ik heb hem opgeraapt, zei Robi, maar hij durfde de oude man niet aankijken.

— Dat is goed, Robi, dank je.

De portefeuille lag nu op tafel. Frans opende hem en begon langzaam de briefjes te tellen.

— Zeven... acht... negen...

Had hij werkelijk niets gemerkt of deed hij maar alsof? Neen, niet mogelijk dat de grijsaard iets verdachts gezien had. Zijn gelaat was kalm en ook in zijn ogen was geen onrust te lezen. Hij bekeek de jongen die zeer bleek geworden was.

— Ik heb even nageteld, want anderen zouden de portefeuille ook kunnen gezien hebben, snap je. Anderen, die niet zo eerlijk zijn...

— En is er iets uit?

Neen, al het geld is er nog. Ik zou je willen belonen, Robi.

— Neen! riep de jongen.

Hij week achteruit als door paniek aangegrepen. De wijze waarop Frans hem thans bekeek liet geen twijfel bestaan. De grijsaard had alles begrepen of geraden. Hij was veel langer klaarwakker dan hij wou toegeven en het was goed mogelijk dat hij het venster had geopend... Robi's ogen schoten vol tranen. Hij wou zijn verdriet verbergen en liep naar de deur. Alvorens hij ze kon openen, voelde hij de zware hand van de oude man op zijn schouder.

— He, Robi, je vergeet de duffelcoat...

— Die kan ik niet aannemen. Ik kan niets meer van je aannemen... Je weet immers dat...

— Hou je mond, jongen en laat de oude mensen nu eens een verstandig woordje praten. En ik heb je iets te zeggen, Robi. Ik heb nu een beetje geld en ik wil een klein bedrijf op touw zetten. Daar heb ik altijd van gedroomd, maar alleen kan ik het niet. Ik heb een goed werkman, een flinke jonge kracht nodig. Een jongen waarin ik vertrouwen kan hebben... Dat ben jij, Robi. Je komt bij mij inwonen en ik zal je behandelen als mijn zoon... Wel, wat denk je daarvan?

Robi vond geen worden. Hij knikte slechts: « Ja ».

Het Spook van de PRAIRIE

Buffalo Bill en Hickock zijn tot in een kleine grot geslopen die door een olielamp verlicht wordt. Zij ontwaren een gestalte die hen niet onbekend is...

De schuilplaats van Guillatzim

HICKOK, die tegen de wand van de nis leunde, sprong plotseling verschrikt op. « Wel, wat heb je ? » vroeg Buffalo Bill. « Heb je dat zacht geknars niet gehoord, baas ? Ik had de indruk dat de rotswand zich achter mij opende. » — « Dat heb je maar gedroomd ! Probeer het nog eens ! Ga zitten zoals je daar even zat en leun opnieuw tegen de rots... » Hickok was niet gerust in de zaak, maar gehoorzaamde toch. Ze hoorden nu alle twee een geknars en een stuk van de rotswand schoof open. « Dat is je reinste toverij ! » stamelde Bill Hickok.

TOVERIJ ? Daar lachen we om, beste vriend ! Dat is een geheime gang. Zo'n gang, die je alleen in avonturenromans ontmoet. Het is weinig waarschijnlijk dat de Indianen deze gang kennen en ergens moet hij toch naartoe leiden... Kom, wij gaan ! » Het was trouwens hoogtijd, want nadat zij heel de grot tevergeefs doorzocht hadden, kwamen de Apachen eindelijk in de smalle zijdelingse gang. Men hoorde hun kreten en hun doffe voetstappen op de rots. Cody en zijn gezel verdwenen in de geheimzinnige gang. Nauwelijks waren ze tien passen verder, of met zacht geknars sloot de wand zich achter hen. « Voor de man die dat in mekaar gestoken heeft, doe ik mijn hoedje af ! murmelde Buffalo Bill. Die kent er waarachtig iets van af ! »

ZE marsjeerden reeds enkele minuten in de nauwe gang, toen ze in de verte een lichtschijn ontwaarden. « Het licht van een lamp ! » fluisrede Hickok. « Pas op ! antwoordde Cody. Wij moeten heel stil zijn, want misschien is er ginds iemand ! » Alles bleef echter doodstil. Enigszins gerustgesteld slopen onze vrienden voorzichtig verder...

WELDRA stonden ze in een cirkelvormige grot, verlicht door een oliepitje en in die grot lag alles wat men zich indenken kon wanordelijk door elkaar. Er lagen tapijten, er stonden zetels, er lag zilveren vaatwerk naast wapens, pagaaien en beelden... « De grot van Ali Baba ! Wij staan in de schuilplaats van die pseudo-Guillatzim ! » zei Buffalo Bill. Hickok ontdekte een kleine aanpalende grot, die eveneens met een olielampje verlicht was. Op de drempel van die grot bleef hij staan en floot tussen de tanden. « Verduiveld ! Kom eens kijken, baas ! »

CODY kwam toegelopen en daar stonden ze dan beiden met grote ogen naar de schat te kijken, welke de man, die zich voor Guillatzim liet doorgaan, had opgestapeld : goud, juwelen, edelstenen en grote bundels bankbiljetten. « Nu begin ik een en ander te snappen ! fluisterde Buffalo Bill.
Plotseling greep Bill Hickok hem krachtig bij de arm en trok hem achteruit.

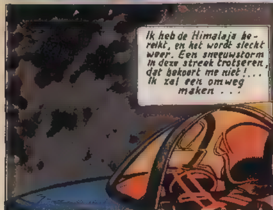

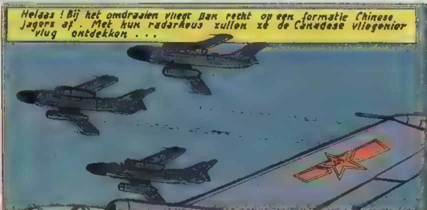
ZE hoorden het geluid van zachte voestappen. Zonder een woord te spreken, haalden Buffalo Bill en Hickok hun revolver uit en wachtten vol spanning. Weldra zagen ze in het schijnsel van de olielamp een grote schaduw oprijzen... Het was de schaduw van een man die hen niet onbekend was... « Herken je hem ? » vroeg Cody. « Ik geloof inderdaad dat ik hem ken ! antwoordde Hickok. Het is... »
Met een gebaar lei Buffalo Bill zijn vriend het zwijgen op en gaf hem teken hem te volgen...

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

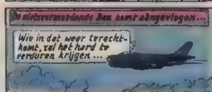

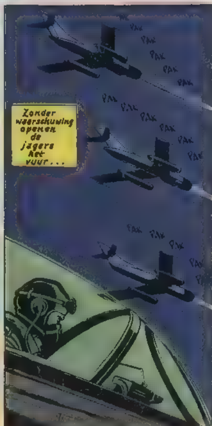

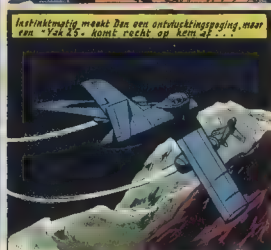

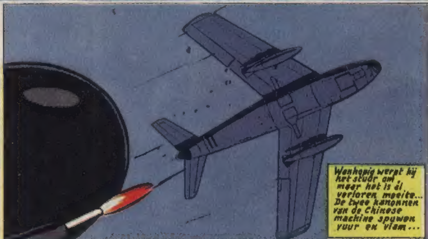

DE STILTE

Dan geeft zich geen rekenschap van het gevaar en komt binnen het schootsveld van het Chinees jachtvliegtuig...

Goede vaart, kapitein!

DEZE flinke jongens uit de omgeving van München hebben hun droom in daad omgezet. Zij droomden er van op de mooie, door oude bomen overschaduwde rivier te varen. En, ze doen het ook, zij het dan in een oude zinken badkuip of in de afgedankte hulpreservoirs van een vliegtuig dat, zoals je ziet, uitgerust werd met een schoeprad. Wij wensen de drie dappere kapiteins goede vaart!

OMWILLE VAN EEN BEEFSTEAK VERLOOR HIJ DE VRIJHEID...

ER was een arend die zich in het dierentuinpark van Edinburgh verveelde en de vrijheid koos. Men zette hem natuurlijk na, maar hij was veel te slim om zich te laten vangen. Van uur tot uur kreeg de direkteur van de Zoo een telefoontje dat hem de aanwezigheid van de arend meldde. Wanneer de bewakers echter ter plaatse kwamen, was de vogel telkens gevlogen... De sluwe arend kwam vanzelf terug naar het park. Op het ogenblik dat een van de bewakers hem wou grijpen, glide een vrouw. De arend schrok en vloog terug op. Maar onze arend had honger en hij landde in een tuin dichtbij de Zoo. In de keuken van de villa rook het zo heerlijk naar beefsteak en hij kon aan de verleiding niet weerstaan. Hij stapte dus resoluut de keuken in, at gulzig zijn beefsteak op en toen hij daarmee klaar was, zat hij opgesloten. De eigenaar van de villa telefoneerde naar de Zoo en nu is de trotse adelaar weer gevangen...

SCHILDERS VAN DE XXe EEUW

DE hertog van Windsor woont tegenwoordig met zijn vrouw in een molen in de buurt van Parijs. Behalve dat, heeft hij een beurs gesticht, waaruit studiereizen van Franse schilders naar Amerika en van Amerikaanse schilders naar Frankrijk zullen worden bekostigd. De hertogin, die van de week nog een tango heeft gedanst, moet u weten, verklaarde naar aanleiding hiervan: mijn man houdt van achttiende-eeuwse schilders en ik van negentiende-eeuwse, maar we helpen nu de schilders van de twintigste eeuw.

DE TALISMAN

TE Parijs werd een nieuw soort van talisman in de handel gebracht die de automobilisten aangeprezen wordt. Je zal dadelijk snappen waarom. De talisman is niets anders dan een klein medaillon waarin de bloedgroep van de drager gegrift staat. Je weet dat de dokters geen bloedtransfusie kunnen toedienen, indien ze niet weten tot welke bloedgroep het slachtoffer van een ernstig ongeval behoort en met het onderzoek van het bloed gaat soms kostbare tijd verloren. Misschien herinnert dit medaillon er de drager aan, dat hij voorzichtig moet rijden!

DE POS

KLEINE OORZAKEN GROTE GEVOLGEN

EEN leeg bierblikje dat op de rails van de New Yorkse ondergrondse werd gegooid had ernstige gevolgen: het treinverkeer werd er een uur door stilgelegd en honderden reizigers moesten in een dichte rook hun weg zoeken door een noodtunnel. Daardoor kwamen 75.000 mensen een uur later van hun werk thuis dan anders.

GEZONDHEID!

GUISEPPI GAMBER, kleermaker te Bolsano (Italië) niesde tijdens zijn werk. Men moest hem naar het hospitaal voeren en onmiddellijk opereren. De arme man slikte door te niezen twaalf spelden in!

EEN VRIEND IN NOOD

DOUGLAS WARDROP zwom reeds negen uren op z'n rug in zee rond als zijn kameraden van de « British Monarch » hem kwamen oppikken. Hij murmelde: « Ik heb je toch gezegd dat ik zou gered worden, niet? » Z'n vrienden meenden dat hij gek was geworden maar dat was helemaal niet het geval. Wardrop sprak met een grote zeeschildpad... « Die zeeschildpad was een vriend in nood, zei Wardrop. Ze heeft me heel de tijd gezelschap gehouden. Ze trok lelijke gezichten en ze gromde als ik sprak. Dat brak de stilte. » De schildpad oogde Wardrop droevig na toen hij met de reddingskano verdween.

HET TIJDPERK VAN DE KUSSENS

JA, je leest goed. We leven niet in het Atoomtijdperk, zo als wel eens werd gezegd, maar in het tijdperk van de kussens. Het is een Amerikaans bureau voor statistieken dat dit heuglijk nieuws de wereld in stuurde. Waarom nu juist van de kussens? Je raadt het nooit! De televisie bracht ons zo ver want, men schuift geen stoel meer bij om naar het scherm te kijken maar... een kussen. Heb je het gesnapt?

ELEGANTIE

DE Duitse Bondsrepubliek zorgt voor de elegantie van haar soldaten. Het vest van de uitgangsuniform is lichtgrijs, de broek leigrijs.

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

Tilion

DICHTER EN EZEL

EEN jonge Spaanse dichter die inspiratie kwam zoeken in een kleine vissershaven eist 125.000 F. schadevergoeding van de brave visser, die hem een kamer verhuurde. Tijdens de afwezigheid van de dichter, drong de ezel van de visser de kamer binnen en smulde het laatste manuskript van de dichter op... »

BIG BEN VALT STIL

HET is nog niet lang geleden dat Big Ben, het beroemd uurwerk van Westminster eensklaps stil viel. De specialisten rukten zich de haren uit het hoofd, want het groot uurwerk was zo pas helemaal nagezien en dat karweitje had niet minder dan tien maanden in beslag genomen. Ze doorsnuffelden het reusachtig raderwerk van de horloge en vonden een verfpot, door een schilder vergeten, die een van de slingers blokkeerde.

ALLE BATEN HELPEN

DE bibliotheek van een dorp uit New Jersey was te klein en men besloot ze in een nieuw en ruim gebouw onder te brengen. Boeken verhuizen is geen kleinigheid en de bibliotekaris vroeg zich af hoe hij dat klaar zou spelen. Ten slotte vond hij de geniale oplossing: hij nodigde alle inwoners van het dorp uit acht boeken te komen lenen en ze twee weken later aan het nieuw adres af te leveren!

EEN POSTZEGEL

DE oudste sport-postzegel waarop een Griekse loper is afgebeeld werd onlangs te Hamburg bij opbod verkocht voor een waarde van 3.000 Mark.

JE GAAT MET VAKANTIE

...maar toch wil je « Kuifje » iedere week lezen.

OM JE LIJFBLAD OM HET EVEN WAAR TE ONTVANGEN, LEES JE DIT:

a) Ben je geabonneerd, stuur ons dan je naam, je adres en je abonnementsnummer evenals je VAKANTIE-ADRES en datum van het begin en het einde van je vakantie.

b) Ben je niet geabonneerd dan geef je ons dezelfde inlichtingen, maar je voegt ook nog 8 F. in postzegels toe voor IEDER GEWENST NUMMER. 10 F. voor het buitenland.

ANTWOORD OP DE TEST

ZOU JE EEN GOED SOLDAAT ZIJN?

20 JA: Je hebt alle eigenschappen om een flink beroepsofficier te worden.

13 TOT 19 JA: Je zult geduldig al de trappen van de hiërarchie moeten opklimmen, maar je bezit de eigenschappen om als militair een mooie carrière te maken. Je weet wat tucht is.

7 TOT 12 JA: Misschien weet je nog niet goed wat je later doen zult en welk beroep je moet kiezen. Vele jongens kiezen pas de militaire carrière als ze onder de wapens geroepen worden.

1 TOT 6 JA: Neen, hoor, dat gaat niet! Jij moet er niet aan denken beroepsmilitair te worden, het zou je slecht bevallen.

NUL: Je bent te zelfstandig en je hebt te veel fantasie om je leven lang de uniform te dragen. Kies een ander beroep, jonge vriend!

HONDERD JAAR

PARIJS vierde een paar weken geleden de honderdste verjaardag van het gekende « Bois de Boulogne ». Dit bos is hetgeen er nog overblijft van het woud van Rouvray, in de Middeleeuwen het paradijs van de jagers. Het bos dankt zijn naam aan een kapel die in 1314 door Philip IV werd gebouwd ter herinnering aan een bedevaart. Frans I had er reeds zijn kasteel. Het was echter pas Napoleon III die het bos opnieuw aanlegde naar het model van de Britse parken. Dat duurde acht jaar en kostte 16 miljoen goudfranken.

ZAL DE VOET DE DUIM LEGGEN VOOR DE METER?

GROOT BRITTANNIE heeft niet hetzelfde metriekstelsel als wij, dat weet je al lang. Sedert enkele landen van de Commonwealth echter het Britse metriekstelsel hebben terzijde geschoven om het onze (dat eigenlijk uit Indië zou afkomstig zijn) te aanvaarden, werd er aan de overzijde van het Kanaal een ernstig offensief ingezet om de voet, de duim, de inches, enz. enz., te vervangen door het metriekstelsel dat bijna in alle landen van de wereld gangbaar is. Of de traditie dan eindelijk het onderspit zal delven voor het praktische en het eenvoudige?

BOBBY HOUDT HET BEEN STIJF!

DE Londense politieagent ofte Bobby, Steward Dean werd geschorst omdat hij zijn baard liet staan en weigerde deze af te scheren, toen zijn superieuren het hem geboden. Naar zijn mening is er geen enkel voorschrift dat het dragen van een sik verbiedt. Er staat alleen in de reglementen, dat een politieman er tijdens zijn dienst « clean and tidy » uit moet zien. Een andere politieman, die zich ook het kinhaar liet woekeren, heeft het bevel tot afscheren gehoorzaamd, maar Dean wil het tot in de hoogste regionen uitvechten.

WELKE GEUR WENST U?

IN Amerika zijn nieuwe huizen in de handel gekomen van plastic. Door middel van beweegbare wanden in deze huizen, die zoiets van vijftigduizend gulden kosten, kan men de vorm naar willekeur veranderen. Wie een vrouw heeft, die van een veranderingetje houdt, moet wel oppassen, anders herkent hij 's avonds zijn eigen woning niet meer, want het schijnt heel gemakkelijk te gaan. De huizen hebben bovendien een extra attractie: met behulp van muurschakelaars kan men vier verschillende geuren opwekken: dennegeur, rozengeur, geur van afgevallen bladeren en zeelucht.

VOOR DE KAMPEERDERS

● **Kampeer je in het bos, eerbiedig de bomen.**

● **Sla je tent bij voorkeur op dicht bij een rivier of een bron, zodat je steeds water hebt.**

● **Je kampeermateriaal moet komfortabel en licht zijn. Laat het overbodige gerust thuis.**

● **Trek je van de ene plaats naar de andere, maak dan vooraf een goed reisplan op. Bereken de duur van je vakantie en ook het bedrag dat je iedere dag mag uitgeven.**

● **Neem wollen pullover of trui mee, zelfs in de zomer kan het fris zijn. Verzorg je slaapzak goed, want de nachten zijn bijna altijd koud.**

LEES KUIFJE IEDERE WEEK

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.380 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

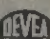
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar ...	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

1-8-57

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

De sloep die onze vrienden heeft opgepikt nadert de « Sheherazade »...

(Wordt voortgezet.)